

Lovforslag derom, og, selv om dette Lovforslag ikke skulde kunne være vedtaget, hvad der dog maaskee ikke vil have saa stor Banffelighed, inden den 1ste Januar 1854, saa er der dog Intet tilhinder for, at det kan vedtages og komme til Gylbighed fra et senere Datum, og man vil da ingenlunde have slaaet hiin Anffuelse, hvis den fortiden skulde have Majoritet for sig paa Rigsdagen, fast; man vil ingenlunde kunne udelukke, at den igjen kan blive opgiven og opgiven næsten inden den Tid, da den skulde træde i Kraft. Jeg anfører blot dette med Hensyn til det Argument, der er udeledt derfra; iøvrigt er det en Betragtning, som jeg ikke lægger videre Vægt paa, hverken for eller imod; thi den støtter sig til en Undersøgelse af Muligheder og Forudsætninger, hvortil der forekommer mig fortiden ikke at være nogen Anledning. Jeg vil blot tillade mig i Korthed, at gjøre opmærksom paa, at det, som fra Finantsministeriets Side er anført som det, der væsentligst taler for at blive staaende ved Udkastet, nemlig deels Hensynet til det Finantsielle og deels Hensynet til Sparekasserne og de almindelige Creditforhold, det vil udelukkes ved dette Vndringsforslag, hvis det antages. Finantsministeriet har nemlig troet at maatte fastholde, at det er nødvendigt denne Gang endnu at blive staaende ved den nærværende og hidtilgjældende Tilstand, og at forbeholde en kommende Rigsdag Undersøgelsen af, hvorvidt denne Tilstand kan underkastes nogen Forandring. En saadan Undersøgelse vil man affære ved dette Vndringsforslag, eller ogsaa udsætter man sig for, at det, som nu vedtages, ved en nøiere Undersøgelse paa en følgende Rigsdag kunde findes mindre hensigtsmæssigt og betimeligt, og derfor atter igjen blive forandret. Da nu hele Forffjellen imellem at blive staaende ved Regjeringens Forslag og at antage det foreliggende Vndringsforslag er den, at den nærværende Tilstand efter Regjeringens Forslag kommer til at kunne være et Qvartal længere, skulde jeg troe, at det dog havde Meest for sig at blive staaende ved Regjeringens oprindelige Forslag; det forekommer mig i alle Henseender, at være det Forsigtigste. Det maa nemlig vel erindres, at Regjeringens Forslag kun gaaer ud paa at

bestemme, hvorledes Tilstanden skal være i det næste med 1ste April 1854 udløbende Finantsaar; Vndringsforslaget derimod gaaer ud paa at bestemme det Selysamme for de 3 første Qvartaler eller indtil 1ste Januar 1854, men at Forandring da skulde indtræde. Det er den hele Forffjel, og, naar der ikke er en større Forffjel, hvad Realiteten angaaer, saa skulde jeg dog troe det rigtigst at blive ved det foreliggende Udkast.

Thalbieter: Jeg vil blot tillade mig at berigtige, hvad jeg udtalte i Begyndelsen af mit første Foredrag, nemlig, at der ikke var nogen væsentlig Forffjel imellem dette Forslag og det af mig til Sagens 2den Behandling stillede Vndringsforslag; jeg vilde naturligvis blot derved antyde, at der ikke var nogen væsentlig Forffjel i Formen; jeg vilde antyde for det høitærede Thing, at det var det samme Forslag, som da forelaa, blot med den Forandring, som, efter min Mening, i Realiteten gjør en temmelig stor Forffjel, at Tiden var forlænget paa den Maade, vi have foreslaaet. Naar den høitagede Finantsminister har yttret, at man ikke skulde foregribe Fremtiden, og at en anden Rigsdag, som ikke ønskede dette Forslag fremmet, derfor ligesaa godt kunde forandre det, hvis den ikke syntes derom, saa at det altsaa ikke kunde faae nogen Stabilitet, saa har vor Mening ikke været, at vi troe at fremme en Lov, som skulde være aldeles usejlsbarlig, og hvori der ikke skulde kunne gjøres Forandring; men vor Mening er blot, at vi kunne berolige os ved, at vi have gjort, hvad der stod i vor Magt, for at fremme en Sag, som vi ansaae for meget vigtig og gavnlig. Jeg skal for Diebliffet indstrænke mig hertil.

v. Stocken: For at det ikke skulde synes, at jeg kommer i en vis Modsigelse med mig selv i Henseende til hvad jeg, som Medlem af Udvalget, har udtalt, vil jeg bede bemærket, at Udvalget ikke har fundet sig foranlediget til at gaae ind paa en nøiere Drøftelse af Sagen selv; men, paa Grund af hvad der er passeret og erkendt under Sagens Behandling, finder jeg mig foranlediget til at udtale, at jeg hører til dem, som ansee Sparekassernes Virksomhed for meget heldbringende i flere Retninger, hvilket i forrige Møde blev mere